

Muziek

Situering: lente

Van alle kanten komt het licht,
met een ontwapenende vrolijkheid.
Het heeft de aarde aangestoken.

Paasbloemen, ingetogen en uitbundig tegelijk
spreken volmondig hun vertrouwen
in de lente uit.

Zij hebben het gehoord,
het scheppingswoord
dat door geen grafscript
overstemd wordt:
"Sta op, zo kwetsbaar als je bent.
En bloei, geestdriftig en met overgave."

Hoog en onzichtbaar in de bomen
wordt een lied gezongen dat de ziel geneest.
Over de hoop die onontvreemdbaar wordt.
Over de liefde die met zachte kracht
de dood kan overwinnen.

Als het onooglijke zaad
het nieuwe zo veelvoudig in zich draagt,
waarom dan jij niet, lieve mens ?
Jij,
al geboren met dat grenzeloze
in de ogen.

(Kris Gelaude, "Een lied in de bomen" in *Voor wie woorden zoekt*)

Korte stilte

Inleiding

Ze klonk al door in de muziek van Vivaldi
en in het gedicht van Kris Gelaude:
de lente.
Zo ver zijn we nog niet echt,
maar lang zal het niet meer duren,
en dan is het weer lente.
Moeder aarde zal zich ook dit jaar weer openen
en ons nieuw leven aanbieden.
Groene blaadjes, die zich openen voor het licht.
Nu al het prille wit van sneeuwkllokjes
en de tere tinten van krokussen,
maar straks het felle geel van paaslelies.
En fluitende merels hoog in de bomen.

Wat zich afspeelt in de natuur,
kunnen wij ook meemaken in ons eigen leven.
Ook wij ontwaken na een donkere winterperiode.
Ook in ons dient zich nieuw leven aan
met nieuwe kleuren,
nieuwe geuren,
nieuwe gevoelens en oude herinneringen.

Lente is een geschenk
dat wij elk jaar opnieuw ontvangen.
Een kans om de donkere dagen van de winter
achter ons te laten.

Een kans om uit de sleur te treden,
om met nieuwe ogen tegen het leven aan te kijken,
om de dingen anders te zien en anders te doen.

Elke lente opnieuw is een uitnodiging
om op te staan uit onze diepe winterslaap
van onverschilligheid en oppervlakkigheid;
een uitnodiging om in vraag te stellen
wat wij écht belangrijk achten in het leven,
en daar ook echt naar te gaan leven.

Elke lente opnieuw is een uitnodiging
om al het lelijke,
al het bittere,
al het duistere
af te leggen en onszelf te zuiveren.

Elke lente is een uitnodiging
om een nieuwe mens te worden.

(onder meer naar Marlies van Son, "Lente" en Phil Bosmans, "Een nieuwe morgen tegemoet")

Stilte

Bezinning

Gelukkig zijn,
omdat mensen je omringen
die van je houden,
omdat je heel diep ervaart
dat sommigen je 'vriend' noemen.

Gelukkig zijn,
omdat je lach kan worden gedeeld,
je tranen gedroogd,
je lachen en huilen mag
zonder angst,
zonder je te verstoppen.

Gelukkig zijn,
omdat je in je leven een zin ontdekt
en je hopen en dromen blijft,
omdat je inziet
dat niet enkel het oppervlak telt.

Gelukkig zijn,
omdat je niet vastgeroest bent
in principes en gewoonten
en men je nog kan plooiën en kneden.

Gelukkig zijn,
omdat je nog bloemen bewondert,
je nog vogels hoort fluiten,
maan en sterren je nog verwonderen.

Gelukkig zijn,
omdat je genietbaar kunt zijn,
omdat je woord en wederwoord bent
en anderen je niet onverschillig laten,
omdat liefde en eenvoud je leven uitmaken
en leven 'leven' betekent.

(Korte stilte)

Gelukkig zijn,
omdat je mag zijn wat je bent:
een mens op aarde,
een mens in de hemel
en je wereld een hemel op aarde kan zijn,
als je je wilt geven,
als je handen en je hart
weten wat geven is en ontvangen.

Gelukkig zijn,
omdat je elke dag opnieuw kunt lopen
in de warmte en het licht
onder de zon
en je elke dag opnieuw
asjeblijft en dank je
kunt zeggen.

Gelukkig zijn,
omdat jouw wereld
niet jou alléén behoort,
jouw wereld - je tranen, je lachen -
gedeeld wordt,
ja, dat je lachen en huilen mag,
rondspringen en stil gaan zitten,
zonder angst,
zonder je te verstoppen.

Gelukkig zijn,
nog een geluk
dat een mens
zo gelukkig kan zijn.

(Emmanuel Dobbelaere, "Gelukkig zijn" in *Zo maar, Hem in je leven betrekken*)

Muziek

Bezinning

Elke lente is een uitnodiging
om een nieuwe mens te worden.
Maar dan moet je wel bereid zijn
bepaalde dingen anders aan te pakken.
Jezelf te veranderen.

Wie voor alles een excuus heeft,
moet eerlijk worden.
Wie steeds klaagt over de slechte wereld,
moet mededogen met de mensen leren.
De man met succes
moet zich inspannen voor anderen
en met hen praten.
De robuuste doorzetter
moet zoeken waar en wanneer hij vrede kan stichten.
Wie verdriet heeft
moet dankbaarheid leren.
Wie onverschillig is
moet zich wegschenken.

Ach, we weten best hoe het anders kan en moet.
En toch lukt het zo moeilijk.

(naar Jörg Zink, Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden)

Korte stilte

Gebed

Ik weet dat ik niet verder kom
als ik mezelf niet verander,
en dat ik mezelf zo moeilijk veranderen kan.
Dat is de oorzaak van mijn problemen.
Ik weet dat ik mezelf moet overwinnen
en dat ik het op m'n eentje niet kan,
hoe vaak ik het ook probeer.

Overwin mij, God en Heer.
Verander mij.
Als U uw hand op me legt
om me vrij te maken van mezelf,
wil ik mezelf graag aanvaarden zoals ik ben.

Ik aanvaard mijn plaats in een chaotische, verscheurde wereld.
Uw omvormende kracht zal mijn kracht zijn,
uw mededogen mijn rijkdom.

(naar Jörg Zink, Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden)

Stilte

Evangelie

Jezus geeft zelf telkens opnieuw aan hoé anders het kan.
Hij gaat daarin heel ver

en hij klinkt doelbewust heel uitdagend.
Wat hij zegt staat helemaal haaks
op hoe wij gewoonlijk denken en doen.
Hij roept ons op
niet een klein beetje anders gaan denken en doen,
maar radikaal anders.

Zo klinkt zijn oproep in het evangelie van Lucas:

"Bemin! Heb zelfs je vijanden lief.
Wees goed voor wie je haten.
Wens het goede aan wie je kwaad toewensen.
Bid voor wie je mishandelen.

Slaan ze je op de ene wang,
bied ook de andere aan.
Nemen ze je bovenkleed,
laat ook het onderkleed nemen.

Aan ieder die iets vraagt,
moet je geven.
Neemt iemand weg wat van jou is,
eis het niet terug.

Wat je wil dat de mensen voor jou doen,
moet jij ook voor hen doen."

(Lucas 6, 27-31, hertaald door Olav E. van Outryve, *Bijbel voor de jeugd. Het Nieuwe Testament*)

Stilte

Ook dit jaar weer krijgen we alle kans
om van de nieuwe lente ook echt een nieuw geluid te maken.
Misschien kan het gebed van Franciscus van Assisi
ons daarbij tot steun zijn.
Laten we het samen bidden.
U vindt het op het blad op uw stoel.

Gezamenlijk gebed

Heer, maak van mij een heraut van de vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst.
Laat mij vergeven aan wie mij beledigde.
Laat mij verzoenen wie in onmin leven.
Laat mij geloof brengen aan wie twijfelt.
Laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt.
Laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt.
Laat mij licht brengen aan wie in duisternis is.
Laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd is.

Laat mij niet zoeken getroost te worden,
maar te troosten.
Laat mij niet zoeken begrepen te worden,
maar te begrijpen.
Laat mij niet zoeken bemind te worden,
maar te beminnen.
Want het is toch door te geven dat men ontvangt;

door te verliezen dat men vindt;
door te vergeven dat men vergiffenis ervaart;
door te sterven dat men verrijst voor het echte leven.

(Franciscus van Assisi)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.
Het volgend Oasemoment vindt over exact vier weken plaats,
op de vierde donderdagavond van de maand.
27 maart is dat, om zeven uur 's avonds.
We zijn dan al halverwege de veertigdagentijd,
en daar zal het over gaan.

Goeienavond nog.
De vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.